



Shariadoket och manligheten

Av Mona Lagerström

Ack, dessa ömkansvärda islamreligiösa män och deras ömtåliga manlighet. Nu senast var det Kitimbwa Sabuni som i SVTs *Kulturnyheter* 6/3 2013 demonstrerade att han och hans trosfränders manlighet vilar på så bäcklig grund att de behöver FN:s hjälp att stärka den. Det handlar förstås om klädplagget som signalerar till omvärlden att mannen äger kvinnans könsorgan.

Kitimbwa Sabuni presenteras då han uttalar sig ömsom som talesperson och samordnare på Afrosvenskarnas riksförbund, ömsom som talesperson för Muslimska mänskliga rättighetskommittén. Nu har han för Nätverket svenska muslimer i samarbete varit utredare och författare till en FN-rapport om den "ökade osäkerheten för muslimer i Sverige" där han "kartlägger hur svenska muslimers mänskliga rättigheter kränks". I teveinslaget kräver han att SVT tar bort det "diskriminerande" förbudet mot huvudduk för nyhetsuppläsare. Kravet kan vara inspirerat av ett domslut i Egypten där nyhetsankare efter Muslimska Brödraskapets seger nu tillåts bära huvudduk. Före revolutionen var det förbjudet i statlig egyptisk teve.

Sabuni har tidigare också krävt att Sverige ska göra upp med sin skuld i den

transatlantiska slavhandeln och uppföra ett monument över slavarerna som köptes och såldes. Huvudduken han värnar om, och kräver att kvinnor ska få bära som nyhetsankare i SVT, är en över tre tusen år gammal slavmarkör. Denna av Kitimbwa Sabuni omhuldade slavmarkör, som signalerar mannens överhöghet, kodifierades i lag över femton hundra år innan Allahs sändebud profeten Muhammed föddes ca år 570.

Det finns ingen anledning att ge Allah äran för det den jordiska krigarkungen Tiglatpileser I (ca 1114-1076 fvt) i Mesopotamien (nuvarande Irak) införde då han i sin Medelassyrisk Lag (MAL) § 40 stiftade den första kända lagen om ansiktslöja och via klädseln stadgade vilka kvinnor som är "ärbara" (ska vara beslöjade utomhus) och vilka som är "icke-ärbara" (måste vara obeslöjade utomhus) och därmed kungjorde att klassificeringen av kvinnor blivit en statsangelägenhet.

En man äger den beslöjade kvinnans könsorgan, därför är hon ärbar, hon är hustru eller dotter. Även en konkubin, om hon visar sig offentligt tillsammans med hustrun, ska vara beslöjad. Klädplagget signalerar till männen hon passerar på gatan att det inte är fritt fram att

antasta henne. Det Tiglatpileasers klädkod låter bäraren säga är:

- *En man äger mina könsorgan*
- *Jag är en mans annonspelare*
- *Jag har inget egenvärde*
- *Jag är inte född fri*

Inga kvinnor var visserligen födda fria under Tiglatpileasers regim eftersom kvinnor inte hade något egenvärde. Alla kvinnor stod under en mans förmyndarskap, men markeringen är viktig för att belysa vad Tiglatpileasers klädplagg står för i en parlamentarisk demokrati som Sverige och vad det är för ett klädplagg Nätverket svenska muslimer i samarbete är så måna om, att de vänder sig till FN.

Medelassyrisk lag finns att läsa i en lagsamling på originalspråket med engelsk översättning på samma sida, assyriologen Simo Parpola har skrivit om Tiglatpileser I, hans kvinnosyn och lag. Även kvinnohistorikern Gerda Lerner har gett sin tolkning av lagen, se källförteckning nedan.

MAL § 40 är sträng mot lagbrytare. Att vara beslöjad utomhus och markera att man är en mans ägodel betraktades som en förmån. Sexsäljare, ogifta tempeltjänarinnor, alla kvinnor som själva

kontrollerade sin sexualitet samt slavinnor (som kunde vara tatuerade i ansiktet och bar en särskild slavinnefrisyr som markerade deras sociala status) straffades hårt om de ute i det offentliga var beslöjade.

Om en man upptäcker att en glädjeflicka är beslöjad måste han enligt lagen gripa henne och föra henne till palatset tillsammans med vittnen. Han har lov att ta hennes kläder, men inte hennes juveler. Rätten ger kvinnan ett spöstraff på femtio rapp och håller hett beck över hennes huvud. Om det gällde en slavinna fick hon öronen avskurna.

Det är männens uppgift att se till att lagen efterlevs. Män som känner till, men inte avslöjar en kvinna som olovandes är beslöjad och för henne till palatset, får ett ännu hårdare straff än den skyldiga kvinnan. Eftersom en man som inte anmäler kvinnan begår ett allvarligt brott mot staten bestraffas han offentligt. Den som anmäler honom får ta hans kläder. Den brottsliga mannen får ett spöstraff på femtio rapp, man sticker hål i hans öron, trär ett snöre genom hålen, knyter det baktill [och enligt vissa tolkningar släpar honom naken längs gatorna så att han kan bli häcklad]. Han döms till en månads arbete i kungens tjänst.

Däremot står det inget i lagen om att kvinnor, som ska vara beslöjade utomhus men struntar i det, begår ett brott. Inget straff finns för dessa kvinnor. Inte heller står det något om att kvinnor som inte anmäler de brottsliga kvinnorna ska bestraffas. Inga straffande gudar eller gudinnor åberopas i lagen, inget förpassande till helvetets eldar.

Det är med andra ord en världslig lag om mannens överhöghet som institutionaliserade klassmarkören att kvinnans sociala status är direkt kopplad till hennes underliv. Och det är männens skyldighet att se till att lagen efterlevs. Tre tusen år senare förespråkar Kitimbwa Sabuni i teve att Tiglatpilesers klassmarkör efterlevs i Sverige och författar en skrivelse till FN för att få stöd. Men han och Nätverket svenska muslimer i samarbete åberopar inte Tiglatpileser

och dennes manlighetsideal, utan Allahs gudomliga befallning (sharia) och hävdar att Tiglatpilesers klädkod i själva verket handlar om religionsfrihet - för kvinnor. Så här säger Kitimbwa Sabuni till *Kulturnyheterna*:

”Vi vill att det här diskriminerande förbudet mot huvudduk för nyhetsankare upphävs. Vi tror att det vilar på mycket skakiga juridiska grundvalar och vi tycker att det är viktigt att det prövas nu.”

”Vad vi har valt i Sverige det är att vi ska ha religionsfrihet och i religionsfriheten så ingår också religiösa praktiker. Slöjan är för praktiserande muslimer en del av deras identitet [även männens?] som man inte kan skilja från dem och det är heller inte förenligt med religionsfrihetens principer att kräva det för att man ska få ett jobb.”

I *Kulturnyheternas* inslag i *Aktuellt*s 21-sändning säger Sabuni:

”Jag tycker att det är viktigt att Sverige är ett land som följer religionsfrihetens principer. Det skulle vara märkligt om den här principen frångicks just för nyhetsuppläsarna på Sveriges television.”

I Sveriges grundlag står det inget om religiösa praktiker såsom klädesplagg. I kapitel 2 Grundläggande fri- och rättigheter står det om religionsfrihet: “frihet att ensam eller tillsammans med andra utöva sin religion.” I Europakonventionen står det i Artikel 9: “Var och en har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet; denna rätt innefattar frihet att byta religion eller tro och frihet att ensam eller i gemenskap med andra, offentligt eller enskilt, utöva sin religion eller tro genom gudstjänst, undervisning, sedvänjor och ritualer.” Sedvänjan får inte inkräkta på andras livsåskådning. En lärares huvudduk betraktas inte som sedvänja när den inkräktar på elevernas religiösa uppfattning enligt en dom från Europadomstolen (Dahlab mot Schweiz; beslut 2001-02-15, appl. 42393/98).

Tiglatpilesers klädkod har inget med religion att göra. Plagget handlar om uppdelningen av kvinnor i “ärbara” och

“icke-ärbara”, alltså om kvinnors sociala status. Lika viktig som religionsfriheten är grundlagsskyddet mot tvång:

“2 § Varje medborgare är gentemot det allmänna skyddad mot tvång att giva till känna sin åskådning i politiskt, religiöst, kulturellt eller annat sådant hänseende. Han är därefter gentemot det allmänna skyddad mot tvång att delta i sammankomst för opinionsbildning eller i demonstration eller annan meningsyttring eller att tillhöra politisk sammanslutning, trossamfund eller annan sammanslutning för åskådning som avses i första meningen.”

I skriften *Att Förstå Islam* (1988), som Mahmoud Aldebe var projektledare för, tackar författarna det som då hette Statens invandrarverk för “stöd och projektbidrag”. I skriften begär de hjälp av myndigheten att få adresser till alla nyanlända från islamiska kulturer: “Det är svårt att få kontakt med nya muslimer eftersom det är svårt att få reda på adresser. Vi hoppas att Invandrarverket [kan] hjälpa oss, så att islamiska församlingar kan nå muslimer i Sverige” (2002, s. 43). Författarna begär med andra ord att de nyanlända till en myndighet ska deklarerera sin tro.

Författarna använder samlingsbeteckningen “muslimer” och vill ha adressen till “muslimer”, oberoende av om personerna stöder författarnas definition av muslim, författarnas tolkning av Guds uppenbarelser och vägledning och att Guds lag (sharia, så som den tolkas av författarna) står över svensk lag. Muslim är enligt författarna “en människa som frivilligt accepterar Guds högsta myndighet och som strävar efter en total omläggning av hela sin tillvaro, så att den blir i överensstämmelse med Guds uppenbarelser. *En muslim arbetar likaledes på att bygga upp sociala institutioner, som avspeglar Guds vägledning*” (2002, s. 6, min kursiv). *Nationalencyklopedins* definition av muslim: “en som underkastar sig (Gud)”.

I skriften *Att Förstå Islam* kan man också läsa hur författarna definierar

mänskliga rättigheter på islamisk grund. "De rättigheter som ges av kungar och lagstiftande församlingar kan upphävas på samma sätt som de införs. Samma sak gäller de rättigheter som accepteras och erkänns av diktatorer. De kan införa dem när de önskar och upphäva dem när de behagar, och de kan dessutom öppet förbryta sig mot dem när de har lust. *Men eftersom de mänskliga rättigheterna i Islam har blivit givna av Gud, så har ingen lagstiftande församling eller regering i världen rätt att ändra eller upphäva dem* [min kursiv]. Det är inte fråga om några grundläggande mänskliga rättigheter som bara finns på ett papper för att visas upp vid behov och som sedan förnekas i det verkliga livet. Och inte heller rör det sig om idéer som bara existerar på ett filosofiskt plan. *Föränta Nationernas proklamationer och beslut kan inte jämföras med de rättigheter som sanktionerats av Gud, ty de förre tillämpas inte på någon, medan de senare tillämpas på varje troende*" (2002, s. 35, min kursiv). Ändå är det till FN Nätverket svenska muslimer i samarbete vänder sig.

Om yttrandefrihet står det i skriften: "Den islamiska idén om yttrandefrihet är betydligt överlägsen den som är rådande i västerlandet" (2002, s. 36), alltså överlägsen även den svenska grundlagen. Detta har författarna fått stöd och pengar av en svensk myndighet att skriva. Det var utdrag ur denna skrift som Mahmoud Aldebe inför valet 2006 skickade till Sveriges riksdagspartier och krävde särslagstiftning för landets islamreligiösa personer. Det var också med stöd av denna skrift som skolpolitikerna i Jönköping särbehandlade flickor till islamreligiösa föräldrar, vilket väckte stor uppmärksamhet våren 2012, dock vad jag minns utan hänvisningar till denna skrift.

Men nu handlar den här artikeln om kvinnors klädsel och vissa islamreligiösa mäns sköra manlighet. Tiglatpilesers klädplagg var ett världsligt plagg som

tecken på mäns överhöghet över kvinnan. Kvinnan som bär plagget signalerar alltså: En man äger mina könsorgan. Jag är en mans annonspelare. Jag har inget egenvärde. Jag är inte född fri.

Tiglatpilesers över femton hundra år gamla världsliga plagg omvandlades av islamreligiösa *jordiska män* efter profeten Muhammeds död år 632 till ett religiöst plagg - shariadoket (många uttolkare av islam var bosatta i just Mesopotamien, Bagdad var huvudsäte för abbasiddynastin 750-1258).

Allahs uppenbarelser upphörde i och med Muhammeds död. Shariadoket är inte ett krav från Allah. Det står inget om shariadoket i Koranen. Där står det att kvinnor ska täcka *barmen* (sura 24:31), vilket är något helt annat än huvudet. Vad de islamreligiösa *jordiska ombuden*, som påstår sig ha direktkontakt med Allah och vet vad han vill och inte vill, har adderat till Tiglatpilesers plagg, och som skolflickor och kvinnor i Sverige utnämns att vara annonspelare för, är:

- *Sharia står över svensk lag*
- *Död åt homosexuella*
- *Död åt avfallingar från islam*
- *Död åt alla som hädar Allah och profeten Muhammed*

I Koranen sura 7:78-82, 27:55-59, 29:27-29 kan man läsa om vilka gruvliga straff som väntar "män som går till män i stället för till kvinnor". Muslimska Brödraskapet tar kraftigt avstånd från homosexuellas mänskliga rättigheter, liksom kvinnors rättigheter för den delen.

Att homosexuella personer, avfallingar från islam och de som hädar, eller anklagas för att häda islam, lever farligt i shariastyrda länder beskrivs i rapporten *Silenced. How apostasy & blasphemy codes are choking freedom worldwide* (2011) av Paul Marshall och Nina Shea, båda verksamma vid Center for Religious Freedom, Hudson Institute.

En person som kallar sig Silas har i skriften *The punishment for apostasy from islam*, gått igenom vad islamiska

rättslärdar har att säga om avfallingar från islam och svaret är enligt Silas: dödsstraff. Här i Sverige har konceptkonstnären Lars Vilks fått erfara att en teckning av profeten Muhammed som rondellhund innebär att få ett pris på sitt huvud.

I skriften *Att Förstå Islam*, där författarna pläderar för sin tolkning av sharia som de påstår är den "rätta" tolkningen av islam, är det obligatoriskt (kallas rättighet) för islamreligiösa kvinnor att bära Tiglatpilesers klädplagg, utökat med de islamiska rättslärdas dödsstraff enligt sharia. Kombinationsplagget kallar de hejab: "Den muslimska kvinnans klädsel består av *Hejab*, vilket innebär: Att den skall täcka hela kroppen utom ansikte och händer. Den får inte sitta så tätt intill kroppen. Den får ej vara genomskinlig. Den får inte dra uppmärksamheten till sig" (2002 s. 46). Att plagget inte får dra uppmärksamheten till sig är en märklig uppmaning med tanke på den uppmärksamhet detta plagg, denna symbol för männens överhöghet, väcker i hela västvärlden.

I skriften jämsställs plagget med nunnedok, det är därför jag kallar det shariadok. "Detta sätt att klä sig är varje muslimsk kvinnas rättighet och ingen kan tvinga henne att klä sig annorlunda. Mest påminnande om Hejab kan man väl säga att nunnornas klädsel är. När vi respekterar deras sätt att klä sig, varför bemöts då muslimska kvinnor som bär Hejab av en viss elakhet i det svenska samhället, särskilt när de söker jobb inom sjukvården eller på fabriker?" (2002 s. 46). Det är inte vanligt i Sverige att nunnor arbetar i fabriker iklädda nunnklädsel. Inom sjukvården innebär en sådan klädsel en smittrisk.

Skribenten och debattören Kurdo Baksi beskriver i *Dagens Nyheter* 20/9 2009 hur hans Sverige kommer att se ut år 2030. Han inleder med att han har tappat sin plånbok och gör en polisanmälan. "En lång, vacker och erfaren polis i slöja tar emot min polisanmälan. Warda står

det på hennes namnskytt. Hon är historisk eftersom hon är den första av Sveriges 20 000 poliser som bär slöja men hon är inte ensam om fenomenet.”

I artikeln skriver han också att Sverige har fått en överbefälhavare som i ett pressmeddelande tillkännager att han är homosexuell. “I det nya Sverige”, skriver Baksi, “bedöms människor endast efter sin kompetens, inte efter kön, religion, hudfärg, språk, sexuell läggning.” Och om överbefälhavaren hamnar öga mot öga med polisen Warda och hennes shariadok och vet vad Allahs jordiska ombud säger att doket representerar?

I dokumentären *Slaget om muslimerna*, som sändes i SVT 6/12 2009, intervjuar journalisten Evin Rubar tre islamreligiösa män: Ahmed al-Mofty, ordförande i Islamiska informationsföreningen och medlem i Sveriges muslimska råds styrelse (det var han som vände sig till Saudiarabien för att få pengar till att bygga en moské i Göteborg), Abdirisak Waberi, då ordförande i Islamiska förbundet och rektor för den islamiska friskolan Rörmosseskolan i Göteborg, numera riksdagsledamot (M) och Mohammed Kharraki då förbundsordförande för Sveriges unga muslimer. Alla tre männen bär västerländska kläder och inte vita långklänningar med den arabiska huvudbonaden hållen på plats av en repcirkel.

Evin Rubar frågar Abdirisak Waberi: “Om en kvinna kommer till dig och säger att jag är muslim, men jag väljer att inte bära slöja. Är det rätt eller fel enligt islam? Då säger du att det är fel?” Waberi svarar: “Självklart. Absolut. Det är som om du säger: ‘Jag är muslim men jag tror inte på Muhammed. Är det okej i islam?’ Jag säger nej.” Waberi säger flera gånger “islam förbjuder”.

Islam förbjuder ingenting. Islams många uttolkare däremot har många olika åsikter om vad som är förbjudet och inte förbjudet. Evin Rubar kommenterar i programmet att en representant för Islamiska förbundet i dag är noga med att

säga att ingen ska tvingas eller pressas att bära huvudduk. I skriften *Att Förstå Islam* kallas det en rättighet. För Sveriges unga muslimers medlemmar är kläd-koden en *plikt*. På deras hemsida finns skriften *Kvinnan i Islam*, sammanställd av Mostafa Malaekah. Där står det under rubriken “(e) Integritet, moral och social interaktion” att klädreglerna är “gudomligt baserade befallningar och riktlinjer”, det vill säga sharia. Avsnittet inleds med: “Människor i Väst har under senare år blivit som besatta av den muslimska kvinnans klädsel.” Det framgår inte i skriften att klädkoden härrör från Tiglatpilesers dagar utan reglerna sägs vara baserade på “uppenbarade källor, Koranen och autentisk Sunnah [vad profeten Muhammed ska ha sagt och gjort under sin livstid].”

Detta är vad medlemmar i Sveriges unga muslimer får lära sig: “Enligt de islamiska klädreglerna ska muslimska kvinnor täcka hela kroppen, utom ansiktet och händerna (enligt vissa lärda kan de även visa fötterna), när de ber de dagliga bönerna (salah), även om de är ensamma hemma. Det är också en *plikt* [min kursiv] för dem att klä sig så när de är ute bland folk eller bland män som det inte är permanent förbjudet för dem att gifta sig med [. . .]. Detta är en *plikt* [min kursiv] för kvinnor från pubertetsåldern. [. . .] Den skyddar också kvinnorna från mäns trakasserier och ger dem en känsla av säkerhet och värdighet. Därför betonar islam att den muslimska kvinnan ska täcka sig och skydda sig. Inga undantag görs förutom en viss lättnad för äldre kvinnor (se K 24:60). [. . .] Muslimska kvinnor är inte de enda som klär sig så - t ex kristna nunnor gör det också.” Nunnor gifter sig inte och föder inte barn, deras reproduktionsorgan är inte en jordisk mans ägodel.

Riksdagsledamot (sedan 2006) Mehmet Kaplan (MP) var perioden 2000-2002 ordförande för Sveriges unga muslimer. I *Dagens Nyheter* 11/7 2008 marknadsför han Tiglatpilesers klädkod som delar

upp kvinnor i “ärbara” och “icke-ärbara”. Burkinin, som baddräkten han marknadsför kallas, ser ut som en dykardräkt och följer Sveriges unga muslimers *plikt* (sharia) för kvinnan att täcka allt utom ansiktet och händerna, ibland kan fötterna visas, vilket de gör på reklambilden i färg som åtföljer artikeln. Här ger *Dagens Nyheter* en riksdagsledamot gratis reklam i fyrfärg för ett plagg som säger att kvinnan är underordnad mannen, att mannen äger kvinnans könsorgan.

Ingenstans i artikeln framgår det att Mehmet Kaplan är riksdagsledamot. Däremot står det att han tidigare har varit talesperson för Sveriges muslimska råd. Varför *Dagens Nyheter* väljer att intervjua en *man* om kvinnors baddräkt framgår inte. “Tidigare har muslimska kvinnor ofta hyrt simhallar och bassänger och badat åtskilt från männen, men det behöver de inte längre med dräkten. Det finns 100.000 praktiserande muslimer i Sverige så det borde finnas en marknad för den”, säger Kaplan. I artikeln intervjuas några försäljare av sportkläder om varför de inte har tagit in plagget. Även Kaplan framställs som försäljare. “Mehmet Kaplan ser dock ett stort problem med att få i gång försäljningen av den nya baddräkten”, och det är det kalla vädret. “Jag tror också att det är en liten tröskel innan man börjar använda den här, precis som med andra nya plagg. Den måste kanske synas mer innan den kan slå, vilket den faktiskt verkar ha gjort i Turkiet och andra Medelhavsländer, säger Mehmet Kaplan” och därmed får han avsluta artikeln.

Mehmet Kaplan intervjuas i *Dagens Nyheter* 5/9 2007 tillsammans med en annan islamreligiös riksdagsledamot Reza Khelili Dylami (M), som anser att religionen är en privatsak. “Muslimer som behåller sin stränga religiösa syn här i Sverige är jag kritisk mot. Många av oss flyktingar kom hit för att vi behövde skydd. Här i landet handlar det om svensk politik, och att alla har samma skyldighet oavsett viken religion de har, säger han.”

För Mehmet Kaplan "är islam en naturlig del av vardagen. Han vill att alla religioner ska få vara en del av det svenska samhället, och arbetar för att människor fritt ska få utöva sin religion. - Om någon ville förbjuda ett visst klädesplagg, till exempel sjalen, så tror jag att det skulle skapa ett stort utanförskap. Det skulle jag som muslim ha väldigt svårt att acceptera, säger han."

Vissa män tycks vara fixerade vid att det ska *synas* att *sharia* (Allahs lag) har kommit till Sverige. I *Aftonbladet* 16/3 2006 refereras till ett uttalande av professorn i idéhistoria Mohammad Fazlhashemi, ledamot av Diskrimineringsombudsmannens råd, Pressens Opinionsnämnd och Migrationsverkets etiska råd, och hans syn på rektorn för Minervaskolan som förbjudit en sjuårig flicka att bära huvudduk inomhus eftersom *alla* huvudbonader inomhus strider mot skolans regler. Fazlhashemi hänvisar till den grundlagsstadgade religionsfriheten och vill att DO ska utreda om skolan gör sig skyldig till diskriminering. "En privatskola kan inte avtala bort de rättigheterna. Deras regler väger lätt i förhållande till grundlagen, säger han till [*Västerbottens-Kuriren*]."

I *Svenska Dagbladet* 17/6 2007 skriver han en artikel tillsammans med Mohamed Omar och Cherin Awad om en kvinna som nekades arbete på Liseberg för att hon bar huvudduk, men till slut fick jobbet och ett skadestånd på 1 500 kronor. "Sådana framgångar flyttar fram positionerna för kvinnors rättigheter och det väcker mod och hopp hos andra kvinnor som lider av diskriminering. Fördomar och okunskap hos allmänheten är det största hindret för svenska kvinnor av muslimsk tro att ta sig in på arbetsmarknaden. Det är mycket få, ja nästan inga, arbetsuppgifter som inte går att utföra för den som bär huvudduk, så den är inget hinder i sig", skriver de. Och vidare: "Rasister och islamofober försöker utnyttja det faktum att muslimska kvinnor är underrepresenterade på arbetsmarknaden som ett argument

mot dem. De gör deras tro och övertygelse till syndabock då den verkliga orsaken till underrepresentationen är diskriminering i samhället. Den beror i sin tur på okunskap, fördomar och rädsla."

Okunskap?

"Det är dags för alla som tar demokrati och mänskliga rättigheter på allvar att sätta ner foten", skriver de.

I tidningen *Islam & politik* nr 1-2010, som gavs ut av Broderskapsrörelsens nätverk för muslimska socialdemokrater, finns samma bild som den i *Dagens Nyheter* på kvinnor höljda i det som kallas burkini, men här markeras det tydligt att det är en reklambild och vilket företag som annonserar detta plagg "för barn och vuxna". I samma nummer skriver Mohammad Fazlhashemi en kritisk krönika om kvinnor och klädsel och västerländska politiker. Han inleder med att en grupp kvinnor i Sudan greps för att de bar långbyxor på en restaurang och fick spöstraff. En kvinna överklagade domen och slapp spöstraff, hon fick i stället böter som hon vägrade betala och därför fängslades hon. "Lubanas motivering att inte betala var att det var en sjuk och felaktig lag som strider mot såväl islam som grundläggande mänskliga rättigheter. Historien har paralleller med den debatt som rasar i Europa. Efter att främlingsfientliga partier i land efter land drivit förbud mot olika klädesplagg, tävlar partier i princip alla europeiska länder om att lägga fram populistiska, främlingsfientliga och inte sällan islamofobiska förslag."

Han säger vidare: "I diktaturer som Sudan och Iran, i demokratier som Frankrike och Belgien och kanske snart i ännu fler länder, tycks statsmakterna vara eniga om en sak, nämligen att det ligger i statens jurisdiktion att bestämma vilka kläder människor ska bära." Han säger också: "En intressant fråga är om poliser i europeiska städer i likhet med sedlighetspoliserna i Sudan och Iran kommer att släpa in kvinnor som anses vara felklädda i polisbilar och förnedra dem offentligt?"

I samma nummer av *Islam & politik* publiceras, det av bland andra Per Gudmundson hårt kritiserade, "Manifest för muslimska socialdemokrater", som på den avgörande punkten om kön och sexuell läggning skiljer sig från jämlikhetsparagrafen i Broderskaps "Manifest för kristen vänster".

Mohammad Fazlhashemi väljer att i det numret koncentrera sig på kvinnors klädsel i stället för att tydligt ta ställning för homosexuellas mänskliga rättigheter och buntar ihop diktaturer med demokratier. Även i ett inlägg i *Dagens Seglora* 4/12 2012, där han försvarar det *hierarkiska* böneutropet "Allah är större", det vill säga större än judenhetens Jahve och kristenhetens Fadern, Sonen och den heliga Ande, buntar han ihop kritikerna och kan inte låta bli att nämna kvinnors klädsel. "Här förenas kristdemokratiska kommunpolitiker, en i Fittja och en i Malmö, debattörer tillhörande diverse sekulära sammanslutningar och andra främlingsfientliga och islamofobiska krafter. De använder sig av samma hatiska och nedsättande beskrivningar om islam och muslimer som man i vanliga fall förknippar med den före detta rättspolitiske talespersonen för Sverigedemokraterna, Kent Ekeröth, som tillhör det numera riksbekanta järnrörsgänget."

Fazlhashemi strider i inlägg efter inlägg för Tiglatpilesers över tre tusen år gamla klädkod som anger kvinnans underordnade sociala ställning. Men som försvar för böneutropet argumenterar han "att traditioner inte är statiska utan förändras med tiden" och hänvisar till att kvinnor inte fick vistas i kyrkan barhuvade. "Denna tradition har övergivits av olika skäl." De olika skälen beskriver etnologen Jonas Frykman med beundransvärd skärpa och inlevelse i doktorsavhandlingen *Horan i bondesamhället* (1977), där horan är den ogifta modern. När industrialiseringen mot 1800-talets slut luckrade upp det svenska bondesamhällets och prästens övervakning och kontroll av kvinnans sexualitet tvingades den ogifta modern inte längre att bära skamplagget

horluvan för att markera sin marginaliserade sociala status. För övrigt täckte den gifta kvinnan håret, ogifta unga kvinnor var *barhuvade*, "jungfrulighetens symbol" (2000 s. 117).

Inte alla islamtroende har Tiglatpilesers syn på kvinnans klädsel som föredöme. Västeråsmoskéns utförliga beskrivning av kvinnan och klädesnormen i Koranen stämmer överens med svensk jämlikhets- och jämställdhetslagstiftning på ett sätt som ingen av de ovannämnda männens diktat gör. Jag rekommenderar alla som vill ta del av islams pluralism i Sverige att läsa Västeråsmoskéns skrift, se källförteckningen.

Men nu handlar den här artikeln om vissa islamreligiösa mäns ömtåliga man-

lighet. För inte så länge sedan var den svenska kvinnans sociala status kopplad till hennes underliv. Låt oss i ett enda slag förflytta oss dit, för att visa vår solidaritet med dessa män så att de slipper vända sig till FN. Låt oss kräva att riksdagen stiftar en lag som gör det *obligatoriskt* att det på shariadoket står tryckt vad bäraren signalerar till omvärlden: En man äger mina könsorgan. Jag är en mans annonspelare. Jag har inget egenvärde. Jag är inte född fri. Sharia står över svensk lag. Död åt homosexuella. Död åt avfallingar från islam. Död åt alla som hädar Allah och profeten Muhammed.

Lagen skulle kunna kallas Tiglatpileserlagen. Äras den som äras bör.

Jag föreslår också att hela Sveriges befolkning, för att de ömtåliga männen ska känna sig riktigt hemma och omfamnade här, genomför en landsomfattande demonstration där både män och kvinnor är iförda shariadoket, med tryck på vad det representerar, och bär på jättefotografier av Kitimbwa Sabuni, Mohammad Fazlhashemi, Mahmoud Aldebe, Abdirisak Waberi, Kurdo Baksi, Mehmet Kaplan, Mohammed Kharraki och Mostafa Malaekah.

Vi kunde till och med införa en Tiglatpilesersdag med bakelse och allt. Den 8 mars vore väl ett lämpligt datum?

Källor:

- Aftonbladet*, "Själfbud i skolan kan vara diskriminering", Mia Carron 16/3 2006
Att Förstå Islam (1988), projektledare Mahmoud Aldebe, Sveriges muslimska förbund 2002, nerladdad från internet
Baksi, Kurdo, "I Kurdo Baksis Sverige får alla vara svenskar", *Dagens Nyheter* 20/9 2009
Dagen, "Dödshot mot konvertiter i Sveriges Radio", Jacob Zetterman 7/9 2011
Dagens Nyheter, "Muslimer på två sätt i riksdagen", Amanda Billner 5/9 2007
Dagens Nyheter, "Handeln tror inte på burkinin", Anders Munck 11/7 2008
Fazlhashemi, Mohammad; Omar, Mohamed & Awad, Cherin, "Hets mot muslimska kvinnor", *Svenska Dagbladet* 17/6 2007
Fazlhashemi, Mohammad, "Iran och Frankrike vill styra klädval", *Islam & politik* nr 1 2010, s. 9, bilaga till *Tidningen Broderskap*
Fazlhashemi, Mohammad, "Skrämmande debatt om muslimska böneutrop", *Dagens Seglora* 4/12 2012
Frykman, Jonas, *Horan i bondesamhället* (1977), Carlsson Bokförlag 2000
Gudmundson, Per, "Bögarna hänger löst i Broderskap", *Svenska Dagbladet* 26/12 2010
Gudmundson, Per, "Beklämmande människosyn i Broderskap", *Svenska Dagbladet* 29/12 2010
Islam & politik nr 1 2010, bilaga till *Tidningen Broderskap*
Koranen, översättning från arabiska K. V. Zetterstéen (1917), Wahlström & Widstrand 2003
Lerner, Gerda, *The creation of patriarchy. Women and history*, kapitlet "Veiling the woman", Oxford University Press 1986 s. 123-140
Marshall, Paul & Shea, Nina, *Silenced. How apostasy & blasphemy codes are choking freedom worldwide*, Oxford University Press 2011
Parpola, Simo, "Mesopotamien. Tvåflodslandet" i *Bonniers Världshistoria, del 2 Flodrikerna*, BonnierFakta 1982 s. 252-255
Roth, Martha T., (1995) *Law collections from Mesopotamia and Asia Minor*, Society of Biblical Literature, Writings from the Ancient world series, Scholars Press Atlanta, Georgia 1997 s. 167-169
Silas, *The punishment for apostasy from islam*, <http://answering-islam.org/Silas/apostasy.htm>
"Svenska muslimer vänder sig till FN", www.ibnrushd.se
Sveriges unga muslimer, *Kvinnan i Islam*, sammanställd av Mostafa Malaekah, http://www.ungamuslimer.se/index.php?option=com_content&view=article&id=162
SVT *Slaget om muslimerna* 6/12 2009
SVT *Kulturnyheter*, intervju med Kitimbwa Sabuni 6/3 2013
The Muslim Brotherhood's Official English web site, "After years of marginalisation, veiled female anchors allowed to appear on state TV, 9/1 2012, <http://www.ikhwanweb.com/print.php?id=29529>
The Muslim Brotherhood's Official English web site, "Muslim Brotherhood statement denouncing UN Women declaration for violating sharia principles, 14/3 2013, <http://www.ikhwanweb.com/print.php?id=30731>
Västeråsmoskén, "Kvinnors klädesnorm enligt Koranen", <http://www.vasterasmoske.com/perspektiv/kvinnor/kladesnorm.html>